

1862-10-03

AFSENDER

Georgia Skovgaard

MODTAGER

P.C. Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Afsendersted:
København

Modtagersted:
Paris

Arkivplacering:
Mappe 4 nr. 06

DOKUMENTINDHOLD

Georgia Skovgaard skriver at onkel Aggersborg har sendt brev. Hun nævner også tilstanden i haven, og at Joakim Skovgaard vil lege i møblerne. Derudover nævner hun at Freund har været på besøg samt flere andre.

TRANSSKRIFTION

H:Professor PC. Skovgaard
Hotel des Haute Alpes
Rue Richelieus
Paris

[Postst. Kjøbenhavn
8.10.1862]

Den 3d October [1862]

Kjære min Mand!

Nu kom Dit Brev fra Paris, jeg har blodt ventet derpaa for igjen at skrive til Dig og lade Dig vide, at Du dog faaer gaae paa Posthuset, da Din Onkel, uden at jeg vidste det, har sendt et Brev af sted i Søndags, poste restante. Og saa længes jeg da ogsaa efter igjen at tale med Dig, skjønt jeg ikke har andet at sige end det Samme, jeg siger hver Gang, at det bliver en Fryd at faae Dig hjem. Vi har havt nogle yndige Dage, 16 gr Varme; men idag er det mørkt, blæsende og trist, man føler stærkt Efteråret; Baade Marstrands og Din Onkels taler saa smaat om at flytte ind; med hver Dag bliver Du mere og mere uundværlig; for alting ikke lægge til i Paris; naar Ma. er borte er jeg ikke engang rigtig, rolig saa synes jeg, jeg er saa alene, man veed jo aldrig hvad der kan skee; Gud være lovet! Hidindtil er alt gaaet godt; Drengene er hele og holdne og sunde og muntre og jeg selv er rask paa al den Ubequemhed nær, som nu engang ikke kan være anderledes, en Arm til Støtte baade naar jeg gaaer og naar jeg sidder, hvor den kan gjøre godt. –

●2●

Vi har høstet Gravenstener idag, det var maaske dumt, de havde nok kunnet taale at sidde lidt endnu, men, da det blæste saa forskrækkeligt blev jeg bange for at de alle skulde blæse ned; vi har faaet en heel Deel, der er ogsaa ikke saa Faae paa de andre Træer, men de er nu ganske grønne endnu

Jeg har havt Brev fra Titus, Alt var godt og han fornøier sig fremdeles overordentligt over Alt hvad han seer og oplever; men det kan Du nu læse naar Du kommer hjem.

Jeg skal vel egentlig kun sende eet Brev endnu til Paris?

Uh! hvor Bladene har travlt med at falde af; endnu er Haven dog smuk, men om den holder sig til Du kommer, ja! det er vel næppe tænkeligt. Nu trisser jeg da lidt om i den; jeg har faaet ryddet lidt og bundet lidt op, men der er meget at gjøre naar Du kommer hjem, og saa faaer Du vel ikke Tid. Alle de smaa Ahorntræer, hvad skal der saa gjøres med dem? De bliver lovlig store synes jeg, herefter haaber jeg Du opgiver Planteskoler. Hvor Joakim kRavrede i Æbltræet i dag; Han maae endelig have sin Hængeindretning istand, at han kan have den at hænge i herinde for nu gaaer

●3●

det ud over Meublerne, jeg kan ikke holde ham fra Sophaer og Stole, det er ligefrem en legemlig Trang hos ham, lidt Abekatte Natur, vips er han oppe her og vips der; og jeg har godt ved at sige, Du maa ikke; i næste Øieblik er det glemt. Igaar kom han jublende ind og fortalte mig, at han i Sovekammeret var krøbet ud af den ene Rude og ind ad den anden, det var de to yderste der stod aabne; det holder jeg dog ikke af. Ja! de trænger ogsaa til at faae Dig hjem, det har dog gavnet lidt, at jeg nu kan, om ogsaa med Besvær, sætte Niels ud af Stuen.

Freunds har alle tre været her lidt i dag; men han seer jo ussel ud, og kan end nu ikke tage sig noget for; Fru Freund kom først, hun talte derom med Taarerne i Øinene; men fremad gaar det jo dog, saa med Guds Hjælp overstaaes det nok. Hun seer selv svag nok ud.

Tante Gine er her, jeg skal hilse fra hende som fra alle andre gode Koner. Den 27de gik saa jævnt og godt, de var her Alle deovre fra, saa fru Marstrand og Lotte, og saa kom fru Fibiger med Søster reent tilfældigt, det var meget heldigt da Pauline Aggersborg var her, hun havde endnu ikke seet dem.

Joakim sender Dig en Afbildning af Æblehøsten idag.

Din G.

Den 3de October 1852

Kjære min Mand!

nu kom Dit Brev fra Paris, jeg har
blott ventet derpaa for igjen at skrive
til Dig og lade Dig vide at Du dog faar
gaae paa Postkuffet, da Din Duktel, uden
at jeg vidste det, har sendt et Brev affør
i Søndags, paa restance. Og saa
langes jeg da ogsaa efter igjen at tale
med Dig, skjøndt jeg ikke har andet at
sige end det samme, jeg siger hver
Gang, at det bliver en Digt at faae
Dig hjem, Vi har haft nogle gode
Dage, 16de Verme; men idag er det
mørkt, bløfende og trist, men føler stort
Efteraaret, baade hærtraand og Din
Duktels taler saa meget om et flytte
ind, med hvor Dag bliver Du mere
og mere uundvørlig; for altheng ikke
lægge til i Paris; men Mrs. er borte
er jeg ikke engang rigtig vørlig, for
tyres jeg jeg er saa stene; men veed
is aldrig hvad den kan gaae; Gud være
Lovet! hi. Dit er alt godt godt,
Drengene er hele og halde og friske
og muntre og jeg ple er rask paa at
den Nærgøemhed men, som en engang
ikke kan være anderledes; en Aften
til Stotte havde naar jeg gaaer og
naar jeg fatter, hvor den kan gøem
godt. —

